

Snoepgoed

Dorpelingen waren op deze druilige zaterdag, vlak voor het Sinterklaasfeest, bezig met het afwerken van de boodschappenlijstjes. Men kon onderweg zomaar hoogstpersoonlijk Sinterklaas met zijn Pieterbazen tegen het lijf lopen. De discussie over zijn zwarte knechten was inmiddels verstomd en had juist gezorgd voor een overvloed aan deze zogenaamde 'onderdrukten'.

Dit gewenste groepje speurde voortdurend de straat af op zoek naar kleine kinderen, die met de inkopers meegenomen waren. Het waren er niet veel, maar genoeg voor de Sint om zijn waardige functie uit te kunnen oefenen.

Plots stond de Sint stil voor een etalage vlakbij mijn appartement aan de winkelstraat. Een deftige ondergoedzaak had zich ook opgemaakt voor de drukke decembermaand en kennelijk hadden ze dat op een aantrekkelijke manier gedaan. De goede Sint keek aandachtig naar binnen. Er was geen kind te bekennen op dat moment.

Het trok mijn aandacht en kon niet nalaten de Sint hierop aan te spreken met de stelling; "maar Sint daar zijn toch geen kleine kindertjes te vinden?"

"Nee, dat klopt," beaamde hij. Hij keek mij met doordringende ogen aan. Niet eens verstoord.

"Spannende bh's bekijken is natuurlijk ook heel erg leuk om te doen," vervolgde ik begripvol.

"Die liggen daar niet." Hij keek er zichtbaar teleurgesteld bij. De Sint had echt goed gekeken.

"Wel jammer hè?"

"Ja, heel erg jammer." Hij zuchtte. De leeftijd speelde hem toch wel parten.

De vrolijke Pieten maanden hun oude baas om de weg over te steken.

"We moeten daarheen", wijzend op een beddenzaak vol acties om de consument te verleiden.

Zou wel eens interessant kunnen worden, mompelde de goede Sint.

"Laat nu de kindertjes maar komen."